Die 12de apostel, Paulus en Hebreërs

G. J. du Preez 072 1876 076

Wie was die 12 de apostel? Uittreksels van Carl Jung se werke.

Was daar net twaalf apostels ?
Baie Christene glo dat Paulus die opvolger van Judas Iskáriot was (*Iskáriot wat YAHUSHA verraai het*). Sommige het selfs geglo dat Petrus uit sy beurt was om in die plek van die verraaier 'n plaasvervanger te kies wat voor die eerstelinge fees moet wees (*Die Paulus karakter gee nogal dieselfde atmosfeer toe Ismael weg gejaag was met sy ma. Sara het sterk gevoel dat Isak die alleen eienaar en besitter was van Abraham se eiendom en biologiese bloedlyn*).

Die "apostel" titel soos dit gebruik word in die Nuwe Testament is deur Paulus misbruik. Hy het die geleentheid aangegryp om homself in te lyf as die plaasvervanger. Daar was nie eens ‘n vergadering rondom Paulus tot apostelskap nie.
In Open. 21:14 is daar spesifieke na die twaalf verwys as "die apostels van die Lam.: *En die muur van die stad het twaalf fondamente gehad, en daarop was die name van die twaalf apostels van die Lam.* In *Matt. 19:28 En ~~J-sus~~ YAHUSHA sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle dat julle wat My gevolg het, in die ~~wedergeboorte~~ geboorte van bo wanneer die Seun van die mens op Sy ~~heerlike~~ lofwaardige troon gaan sit, julle ook op twaalf trone sal sit en die twaalf stamme van ~~Israel~~ Yashar’EL sal oordeel.*
Wat opgelet moet word wat YAHUSHA gesê het vir Sy volgelinge: “*julle wat My gevolg het*” Wat ons nou ook in gedagte moet hou is dat daar meer as honderd ander dissipels" YAHUSHA gevolg het. Hulle was daar toe YAHUSHA hierdie woorde gespreek het. Was Paulus een van hulle? Ek is bevrees hy was nie! Dus, as Judas Iskáriot se naam nie een van die twaalf name op die fondamente van die stad is nie; Wie is dit dan? Wie sal die twaalfde apostel wees wat *Yashar’EL* sal oordeel. Waar kom Paulus aan sy apostelskap en wie gee hom die reg om *Yashar’EL* te oordeel?

Om ‘n antwoord te kry moet ons kyk na Petrus. Petrus roep ‘n vergadering bymekaar om ‘n plaasvervanger vir Judas te kry. Die doelstelling op die vergadering is om weer twaalf Apostels te wees. Niks meer en niks minder nie. Op die vergadering was daar honderd en twintig mense waarvan daar uit hulle ‘n verkore apostel moes kom. Die kriteria was redelik maklik. Die uitverkore lid uit die vergadering moes vanaf die doop van YAHUSHA tot op Sy hemelvaart saam met die apostels gewandel het m.a.w. drie en ‘n half jaar lank (Hand.1:15-17,20-22). Die gekose lid moes saam met die apostels vir YAHUSHA in Sy werke aanskou het so ook alles gehoor het wat Hy gespreek het. Matt. 19:28 *En ~~J*sus~~ YAHUSHA sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle dat julle wat My gevolg het, in die ~~wedergeboorte~~ geboorte van bo wanneer die Seun van die mens op Sy ~~heerlike~~ lofwaardige troon gaan sit, julle ook op twaalf trone sal sit en die twaalf stamme van ~~Israel~~ Yashar’EL sal oordeel.*

Daar moes dus ‘n twaalfde getuie oor YAHUSHA uit die honderd en twintig lede van die vergadering kom waarvan Paulus nie teenwoordig was nie. Petrus was baie ernstig om ‘n gekwalifiseerde persoon te kry, want die Eerstelinge fees (Pinkster) was op hand.

Op die vergadering het hulle toe op twee kandidate uitgekom wat Bársabas en Matthias heet (*Hand. 1:23-26*). Die lot (*Urim en Tummim Ex.28:30; Deut.33:8*) het op Matthias geval waarvan Petrus en sy mede apostels tevrede mee was.

Nou wie was Matthias?
Daar is feitlik niks in die Skrifte rondom Matthias nie, tog was hy gekies as ‘n bekend wat onder die apostels gewandel het. Vir ons wat die Skrifte lees was Matthias net ‘n naam en niks verder nie. Hier kom ‘Carl Jung’ se teorie in waarvan ek grotendeels mee saamstem (*Net in kort oor Carl Gustav Jung: Gebore 26 Junie 1875 en geleef tot op 6 Junie 1961. Hy was ‘n Switserse psigiater en psigoanalis wat analitiese sielkundige gestig het. Hy was ook ‘n kunstenaar, vakman en bouer, sowel as ‘n produktiewe skrywer. Carl het baie belang gestel in die menslike ontwikkeling. Hy het baie met sinchronisiteit, argetipe verskynsels, kollektiewe bewusteloosheid, sielkundige kompleks, ekstroversie en introversie te doen gehad. Al hierdie groot woorde beteken dat hy baie aan die mens se geestelike vlakke in belang gestel het. Hy het veral met mongool {ook “downsindroom”} kinders gewerk om uit te vind waarom hulle so is*).

Ek haal Carl se woorde aan waar hy oor Paulus geskryf het:
Die skrywer van die boek Handelinge in die Skrif is van die geheimsinnige Q bron? Ek verbind hom (Matthias) met ‘n aantal redes.
"Q" is die etiket wat geleerdes gegee was wat aan 'n enkele geskrewe teks waaruit die sinoptiese evangelie skrywers opgetel word uit 'n groot deel van hul gegewe inligting. Die boeke van Matthéüs, Markus en Lukas word die "*sinoptiese Evangelies*" genoem, want hulle is 'n verkorte uiteensetting van die gebeure rondom YAHUSHA se bediening, en hulle is soortgelyk in so baie maniere dat dit duidelik voorkom dat elkeen in verkorte verduideliking van hulle werke dieselfde geskrewe bron is. 'N perfekte voorbeeld van hierdie skrywers is die verhaal van die Ryk Jongman. Hierdie verhaal vind ons in al drie sinoptiese Evangelies. Elkeen bevat inligting wat die ander uitgelaat het. Ons bepaal wel dat al drie die skrywers die man as ‘n ryke deurgee. Matthéüs is die enigste een wat ons vertel dat hy 'n "jong" man was; Lukas vertel ons dat hy 'n "leier" was. Dit maak nie saak uit watter evangelie dit gelees word nie, want dit gee nog steeds deur dat dit ‘n "ryk jongman" was. 'N parallelle vergelyking van die drie skrywers van die ryk jongman is om te sien hoe die oorspronklike "Q" skrywer Sinopties die Ryk Jongman beskrywe

Kom ons neem 'n hipotetiese kyk na wat kon gebeur het in die tyd van Petrus toe hy vir 'n plaasvervanger vir Judas gesoek het (*Wat onthou moet word is dat dit regte mense {Uitverkore} was wat opgetree het en gedink het soos ons doen vandag*).
Gedurende YAHUSHA se stap op aarde, saam met die twaalf apostels, was daar onder die volgers 'n begaafde man wat getrou aantekeninge gemaak het wat YAHUSHA en Sy apostels oor alles wat rondom hulle 'gebeur en gesê was' aangeteken het (*Ek wil eintlik sê dat hy gesien kan word as 'n Aramese snelskrif skrywer wat in die agtergrond tussen die skare soos 'n nuus verslaggewer was*).
Toe Petrus die versoek aan die vergadering rug (*Wat tot vervulling van die twaalfde apostel moet kom*) kom daar 'n man wat oor die jare presiese opgeteken data het (*Van die doen en late*) waar hy saam met hulle YAHUSHA gevolg het. Ek glo toe Petrus die man se werke sien was hy, sy kandidaat tot vervulling van die pos. Die man was 'n akkurate dagboek skrywer van alles wat gesê en gedoen was (*Is dit nie presies waarna hulle opsoek was nie"?).* Ek glo ons Skepper het die lot op die man laat val weens sy belangstelling.

Bo en behalwe die verkiesing lê daar nog 'n interessante prentjie voor. Die naam "Matthias" is die Griekse weergawe van die naam "Matthéüs"! Hulle is identies ... een en dieselfde! Daar was twee persone met die name Matthéüs, en net soos wat daar twee apostels met die naam Simon, en so ook twee apostels genoem Jakobus. Matthéüs die belasting versamelaar word algemeen beskou as die skrywer van die evangelie van Matthéüs, maar dit is net tradisie van mond tot mond informasie wat oor gedra word. Ons weet nie regtig wie Matteus geskryf het nie, want dit staan nie daar wie dit geskrywe het nie. Die naam Matthéüs (*wat die tollenaar was*) is losweg die outeur van die Matthéüs boek genoem asof dit nou net hy was. Hy was mos 'n tollenaar en dus geletterd om 'n boek te kon skryf in die algemene mond.

Hier is wat ek (Carl Jung) dink gebeur het. Matthias was 'n begaafde skrywer wat getrou aan die woorde en gebeure rondom YAHUSHA se bediening gedokumenteer het. In teenstelling met Paulus was hy daar. Toe Petrus uitgeroep het vir 'n plaasvervanger vir Judas het Matthias se name na vore gekom as 'n perfekte kandidaat, want hy het die geskrewe rekords. Ons Skepper het veroorsaak dat die lot op hom val sodat hy het die ware plaasvervanger vir Judas moet wees (*die geskrewe rekord van Matthias was die bron wat die sinoptiese evangelies gebruik het soos Markus en Lukas*). Dink net daaraan dat 'n anonieme persoon "Matthias" se rekord gebruik het om die Evangelie van Matthéüs te skrywe. As 'n skrywer van presiesheid vertaal en verkort hy baie werke wat op die manier van Markus en Lukas was. Die skrywer het ook 'n bietjie van sy eie insig bygevoeg... soos onder ander waar hy gereeld probeer het om gebeure in YAHUSHA se lewe te assosieer met profesieë van die Hebreeuse Skrifte (*ou Verbond*).

Soos ek genoem het dat die Matthéüs boek skrywer nêrens homself geïdentifiseer het nie, en dat die algemene Skrif leser aanvaar het dat dit Matthéüs die tollenaar moes wees. Dit is interessant om daarop te let dat die Sinoptiese Evangelies geskryf is om ‘n buitekantse perspektief deur te gee wat ‘n teenstelling is wat vanuit die perspektief van een van die twaalf kan wees. In die evangelie van Matthéüs hoofstuk 9:9 het die skrywer homself gedistansieer deur te sê van YAHUSHA: "Hy het 'n man met die naam van Matthéüs ...". Dit sou 'n bietjie ongewoon vir iemand wees om te verwys na homself op hierdie manier, maar as dit geskryf word deur iemand anders met dieselfde naam wat aan die buitekant van die twaalf is, sou dit wel perfekte sin maak.

Gevolgtrekking

Of Matthias die skrywer van "Q" is of nie, hy is sonder twyfel die enigste geloofwaardige twaalfde apostel, omdat hy daar was ... dus voldoen hy aan die vereistes van beide YAHUSHA en Petrus. Hy is in alle waarskynlikheid ook die skrywer van die "Q" bron waaruit die drie sinoptiese evangelie skrywers hul meeste inligting verkry het. As ons die samestelling van Paulus se briewe vat kry jy enkele aanhaling van YAHUSHA wat hy gebruik en so ook enkele gebeurtenis waar YAHUSHA bedien het. Dus vertel Paulus ons niks oor wat Hy gesê of gedoen het nie! (*want hy was nie daar nie*). Elke hoofstuk in die Sinoptiese Evangelies bevat baie keer meer inligting oor YAHUSHA as al Paulus se geskrifte saam gestel. Dit behoort nie moeilik te wees om te verstaan waarom Paulus “YAHUSHA” so baie min aan haal nie. Hy was nie daar nie!

Noemenswaardige aanhalings

Paulus het waar moontlik YAHUSHA se onderrig vermy en homself ingebring tot die een wat onderrig. Hoe kan jy op Paulus se woorde staat maak as hy nie YAHUSHA se leringe deurgee het nie; Wat van die gelykenisse en die bergpredikasie waarvan hy nie in belang gestel het nie; Wat van die “Onse VADER gebed” wat Hy vir Sy apostels geleer het (*Dit sou ook verlore gewees het*). Hoe sou ons die “VADER” leer ken het as dit nie vir die Sinoptiese Evangelies was nie. Paulus sien YAHUSHA oor die hoof met sy eiesinnigheid.

Omrede hy nie saam met die apostels was nie moes hy die ou Verbond tot sy eie denke misbruik, want YAHUSHA was nie sy Leermeester nie. Duidelike afwykings van die oorspronklike skrywers van die ou Verbond tydperk kan bespeur word in sy weke. Paulus het YAHUSHA nooit gesien as sy “LOSSER” nie, maar eerder as ‘n verlosser van ‘n sekere groep waarvan die apostels deel van was. Vir hom was dit natuurlik ‘n oog oopmaker om ‘n nuwe godsdiens te begin waarvan die Christin ‘dom’ sy resultaat is. Jakobus, Petrus en die ander Apostels was ‘n nuwe sekte waarvan hy hom nie wou verbind nie, maar eerder sy eie evangelie wou verkondig.

Nou die boek van Hebreërs

Wie het die boek Hebreërs geskryf?
Baie geleerdes glo dat die boek Hebreërs nie deur Paulus geskryf is nie. Ten spyte van die feit dat die boodskap van Hebreërs ietwat soortgelyk is aan dié van Paulus se lering. Deurdat Paulus die voorstaner was van die wegdoen van die wet moet ons na ‘n paar aspekte kyk.
Eerstens: in teenstelling met Paulus se briewe het die skrywer van Hebreërs nie homself identifiseer nie.
Tweedens: is die skrywer se begrip van die Griekse taal beter as Paulus sin. Die skrywer van Hebreërs is meer welsprekende en poëtiese in styl.
Derdens: Paulus se voortdurende veranderde styl (soos van die os op die jas) waarvan die skrywer van Hebreërs 'n sistematiese reël volg van begin tot einde.
Vierdens: Paulus se styl is om voortdurend te verwys na homself met die gebruik van persoonlike voornaamwoorde soos "ek", "my" en "myne". Die skrywer van die boek Hebreërs verwys na homself net 7 keer in die hele boek. In Romeine en in 1 en 2 Korintiërs gebruik Paulus persoonlik en onderskeidelik voornaamwoorde in sy eerste brief 103 keer; 175 keer in ‘n ander en 103 in die laaste brief.
Daar is twee moontlike kandidate vir die outeurskap van Hebreërs “Barnabas en Apollos”. Baie geleerdes glo dat Barnabas die skrywer was en dit uitsluitlik grond was op die getuienis van Tertullianus rondom 207 nM. Sowat 20 jaar later het Origen beweer dat die skrywer Anoniem was! Ek (Carl Jung) is persoonlik geneig om te dink Apollos is die mees waarskynlike skrywer van Hebreërs vir verskeie redes. Apollos was 'n leier in die vroeë Joodse kerk en hy word tien keer genoem in die NT. Twee keer in die boek Handelinge en agt keer deur Paulus self. M.a.w. ons as die leser is die eerste keer in Handelinge aan hom voorgestel.

Luister nou mooi na die volgende stelling: 'n Sekere Jood met die naam Apollos, was in Alexandríë gebore. 'n Welsprekende man en bekend dat hy die Skrif ken. Apollos het in Éfese aangekom en het onderrig ontvang in die weg van YAH (YAHUSHA) en was vurig van gees oor die saak. Hy het gespreek en noukeurig geleer van die dinge van YAH ... Hand 18:24.
Hou in gedagte die kommentaar van Apollos "noukeurig geleer", want dit kom van Lukas se standpunt. Hierdie beskrywing van Apollos het die skrywer van Hebreërs soos 'n handskoen gepas. Paulus praat ook van Apollos as 'n prominente leier met beduidende die volgende: Sy naam is reg langs syne genoem in sy briewe. Ons lees in 1 Kor.1:12 *"Ek is van Paulus," of "Ek is vir Apollos," of "Ek is vir Sefas;" of "Ek is van die Gesalfde."* Paulus dink ongetwyfeld baie van Apollos, want Apollos se algemene leer is eens met sy leer. Ons weet ook dat Apollos by Paulus beïnvloed was deur Aquila en Priscilla, want hulle het baie tyd met Paulus gespandeer oor die lering van YAHUSHA (Hand 18:18-28).

As Apollos wel die skrywer van Hebreërs was sou dit ook perfekte sin maak waarom hy nie homself geïdentifiseer het as die outeur nie. Die Hebreeuse sprekende mense was sensitief oor vreemde boekskrywe en dat dit verkeerd so wees as Apollos homself geïdentifiseer het by naam, want dan sou hulle hom kon uitken deur sy naam en van waar hy was.

Kom ons kyk na ‘n rede:
Apollos is gebore in Alexandria Egipte en word vernoem na die heidense god Apollo die seun van Zeus! ‘n Boek word deur hom / iemand geskryf en nie deur "Apollos" nie, want dit sou groot probleme veroorsaak het.

‘n Vraag ontketen: Is die Hebreërs boek beter as Paulus se briewe?
Wie nou werklik die boek van Hebreërs geskryf het maak min verskil , want dit is die onderwerp (doktrine) en leer van die boek wat ter sprake is. Ons weet nou dat Paulus 'n valse apostel was en dat sy woorde ver van die onfeilbare woord van ons Skepper is, maar as Paulus nie die skrywer van die Hebreërs boek is nie is die volgende vraag: Is dit beter as syne? Hierdie boek wat aan die Hebreërs gerug was is hy nog steeds 'n gunsteling onder baie lesers. Twee dinge wat aangespreek moet word rondom die vraagstuk is om die styl te ontleed en die werklike boodskap wat na vore kom te ontleed.

Die styl van die skrywer:
Of dit nou geskryf is deur Apollos of dan nie is dit sonder twyfel ‘n boek wat gerig was aan die Hebreërs wat ryk was in die Hellenistiese filosofiese - denkende styl. Vroeg in die eerste eeu was daar nog 'n Joodse geleerde ... 'n vrugbare skrywer en uitlêer van die Hebreeuse Bybel wat bekend staan as Philo Judaeus van Alexandrië. Interessant genoeg, Alexandria in Egipte was dieselfde plek waar Apollos gebore was! Alexandrië was 'n Mekka vir dié Plato filosofiese studies (*met een van die antieke wêreld se mees omvattende biblioteke*). Die styl van Philo se geskrifte is merkwaardig soortgelyk aan sommige van dié wat in die boek van Hebreërs staan (*In die voorwoord van C.D. Yonge se vertaling van Philo se werke, David M. Scholer maak hierdie waarnemings dat Philo definitief die Hebreeuse boek gelees het. As die onlangse kommentator op Hebreërs ‘Harold W. Attridge’ opgemerk het dat daar onteenseglike ooreenkomste is wat daarop dui dat Philo en ons outeur (Hebreërs) dank verskuldig is aan soortgelyke tradisies van die Grieksprekende en denkende Judaïsme").*
In Heb.8:05 argumenteer die skrywer: "Hulle aanbidding ‘n heiligdom wat ‘n skets en skaduwee is van die hemelse eenheid en wat die onderskeid tussen "hemelse werklikheid" en die waarneembare fenomenale wêreld as "Skets en skaduwee was. Dat dit 'n Platoniese (*Middelpunt*) idee uitgedra het en baie in gemeen het met Philo se uitdrukkings van hierdie idees.
Soos daar beweer word deur die geleerdes het die Hebreër boek sy ontstaan in die jaar 80 tot 85 nM. gekry.

Kom ons kyk na ‘n baie belangrike onderwerp wat in die 5 de hoofstuk staan. Die skrywer gebruik 'n profetiese aanhaling wat in Psalm 110 staan waarvan hy Melgisédek gebruik (*Of moet ek sê misbruik*).

Voor ek verder gaan moet ek twee punte verduidelik om ‘n breër prentjie te gee. Die naam Melgisédek bestaan uit twee frases, nl: “Melek” wat Koning beteken en “tsedek” wat Geregtigheid beteken. Salem is die plek waar hierdie Koning regeer (*Waar VADER woon*). Dawid beteken “Geliefd of Geliefde Een”
Heb. 5:9 en nadat Hy volmaak is, het Hy vir almal wat Hom gehoorsaam is, ‘n bewerker van ewige saligheid geword :10 en is deur VADER genoem ‘n hoëpriester volgens die orde van Melgisédek;:11 waaroor ons veel te sê het wat swaar is om te verklaar, omdat julle traag geword het om te hoor.
Heb. 7:1 Want hierdie Melgisédek was koning van Salem, priester van VADER, die Allerhoogste, wat vir Abraham tegemoetgegaan het by sy terugkeer toe hy die konings verslaan het, en hom geseën het;:2 aan wie Abraham ook ‘n tiende deel van alles gegee het—hy was in die eerste plek, volgens uitleg, Koning van die geregtigheid en dan ook Koning van Salem, dit is Koning van vrede; :3 sonder vader, sonder moeder, sonder geslagsregister, sonder begin van dae of lewenseinde, maar gelykgestel aan die Seun van VADER, bly Hy priester altyddeur. :4 Let nou op hoe groot hierdie man was, aan wie selfs Abraham, die aartsvader, ‘n tiende van die buit gegee het.
In die vyfde hoofstuk probeer die skrywer Melgisédek met YAHUSHA vergelyk en gaan voort in hoofstuk sewe waar beide vermoedelik geen genealogiese rekord of begin of einde van die dae het nie!
Melgisédek word verduidelik dat hy ‘n Koning is en so ook dat hy ‘n Priester is (*Vir die interessante weet die skrywer nie om Melgisédek of YAHUSHA te verduidelik as wese nie, want hulle was nie daar saam met die apostels om te vra dat YAHUSHA aan hulle dit te kon verduidelik het nie)!*

Nou as daar reeds ‘n Priester en ‘n Koning is, hoekom sal daar weer een aangestel word as die bestaande Een verewig ‘n Koning en Priester is (*Gen. 14:18 En Melgisédek, die koning van Salem, wat ‘n priester van VADER, die Allerhoogste, was, het brood en wyn gebring*)? Die skrywer gaan voort om dit so moeilik as moontlik te maak deur om te noem dat Melgisédek nie aan die Levi of Juda stam behoort het nie. So het die skrywer YAHUSHA ook gedistansieer van die Leviete en dus kan YAHUSHA nie ‘n Priester word, maar tog deur daardie spesifieke orde mag Hy nou een word. Die skrywer noem dit self dat dit moeilik is om te verstaan en gaan dan sommer oor om die leser aan te val as ‘dom’ omrede hulle dit nie kan verstaan nie. Deur dit wat gesê was deur die skrywe klink dit net logies dat as daar ‘n verandering in die priesterdom was moet daar noodsaaklik ook verandering in die Wet van YAH (Moses) wees (Hebreërs 7:12) *(Paulus sy vriend / mede student*)!

In die boek van Lukas word dit aangeteken dat YAHUSHA se moeder Maria 'n "niggie" was van Elizabeth wat weer ‘n " dogters van Aaron was" (Lukas 1:5,36). Die Griekse woord vir "neef / niggie" beteken letterlik naby bloed (*Genetiese*) of selfs familie (sien Strong’s 4773). Elisabeth was veel ouer as Maria en dus moes sy Maria se tannie gewees het.

In Levitikus beveel ons Skepper dat die Levitiese manne met Levitiese vroue moet trou (Lev. 21:1,13-14, 22:12-13), maar Levitiese vroue aan die ander kant is toegelaat om te trou buite die stam. Ons weet dat Maria se pa Heli was wat 'n afstammeling van Dawid was uit die stam van Juda (*Lukas 03:23 Baie geleerdes stem saam dat Josef, Heli se skoonseun was*). So as Maria 'n niggie van Elisabeth was beteken dit dat Maria se ma 'n suster of tannie van Elisabeth moes wees wat beteken dat Maria se ma 'n "dogter van Aaron" sou wees! M.a.w. as Maria en Elisabeth niggies was dan was Maria se moeder 'n suster van een van Elisabeth se ouers gewees het, want albei moes volbloed Leviete vir Elisabeth gewees het om "dogter van Aaron" genoem te word wat wettig getroud was met die priester Sagaria. Dus was Maria se ma suiwer in bloed (Leviet). Sy het toe getrou buite die Levitiese stam “met Heli” van die Juda stam. As jy nou die bloedlyn kaart hier onderaan kyk sal jy sien dat Maria 'n perfekte kombinasie van beide stamme se bloed in haar gehad het (Juda en Levi).

Al hierdie openbaringe is daar in die Skrif wat verduister was deur Ha satan en sy werkers.
Net vir die interessante: ‘n Klompie jare gelede het ‘n man met die naam Ron Wyatt(*Argeoloog*)van Amerika die graf en die foltering-punt van YAHUSHA ontdek waarvan hy na die publiek gegaan het oor sy ontdekking (Gólgota). Hy het vertel in sy verslag / ondersoeke dat hy ‘n tonnel gevind het en daar ingegaan het (*Wat reg onder die folterpaal gat was*). Tot sy verbasing het hy op baie meer as wat hy verwag het afgekom. Hy het foto’s en video opnames gemaak van voorwerpe wat hy daaronder gesien het soos onder-andere die Verbondsark. Hy vind toe droë bloed op ‘n steen wat die Verbondsark beskerm het. Hy het toe ‘n monster van die bloed geneem en na ‘n laboratorium gevat om dit te ontleed (*Hy het nie die navorser gesê van waar die bloed kom nie*). Met ontleding wou die navorser weet waar hy die bloed kry, want die telling is 24 chromosome wat eintlik 46 moet wees. ‘n Normale telling is gewoonlik 23 man en 23 vroulike chromosome en die Bloed wat hy gebring het was “Een manlik en 23 vroulik” (*Min wetend was die manlike Y chromosome van VADER*). Nou die Y chromosome saam met die X chromosome was doelgerig deur VADER daar om die samevoeging van Juda (Koninklike) en Levi (Priesterlike) gesamentlik uit te wys. Dus was ons Skepper Priester en Koning in een bloed!

Kom ons kyk na YAHUSHA se stamboom om ‘n duidelik bloedlyn daar te stel.

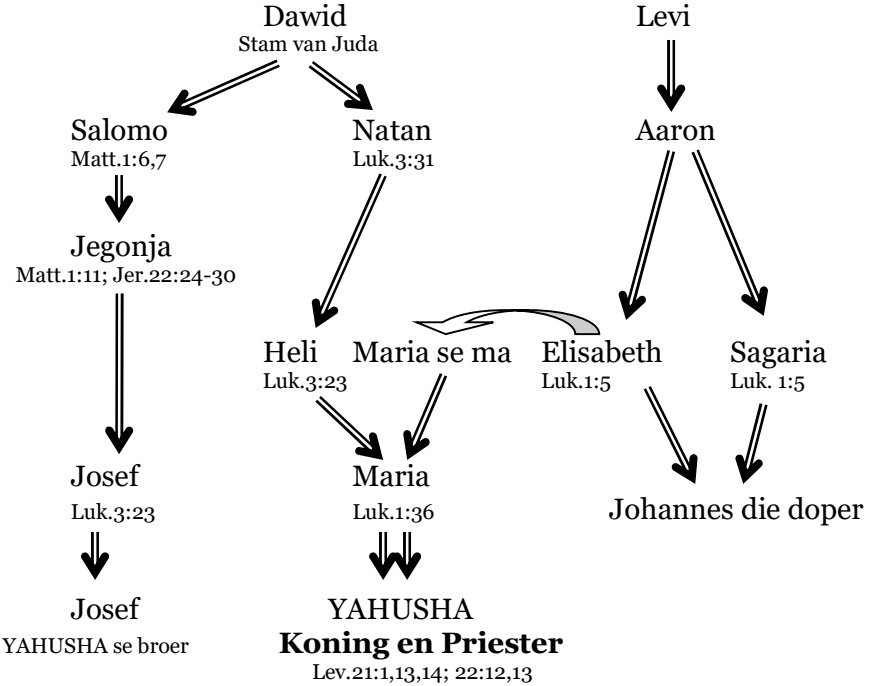

Dawid (Juda) is aangestel deur YAH om die heerser oor die vleeslike te wees en Levi die oor die geestelike . As ons die bloedlyn bo bestudeer kom die twee bloedlyne bymekaar by YAHUSHA, maar tog was dit in die begin by VADER. Kom ons kyk na ‘n paar beloftes aan Dawid.*Ps.89:34 Maar My goedertierenheid sal Ek van hom nie wegneem en My trou nie verbreek nie. :35 Ek sal My verbond nie ontreinig nie, en wat oor My lippe gegaan het, sal Ek nie verander nie. :36 Een maal het Ek gesweer by My reinheid: Waarlik, Ek sal vir Dawid nie lieg nie! 89:37 Sy nageslag sal vir ewig wees en sy troon soos die son voor My*. Jer.33:17; Eseg.37:24,25; Luk.1:32,33; Sag.6:12,13

Soos ek bo genoem het dat Dawid “geliefd” beteken en Melgisédek Koning van Geregtigheid sal die prentjie nou mooi deurkom. Ps. 110:4 *VADER het gesweer, en dit sal HOM nie berou nie: U (YAH MY SEUN) is Priester vir ewig volgens die orde van Melgisédek (JOU ORDE MY SEUN YAH WAT KONING IS VAN GEREGTIGHEID) . Eseg. 37:24 En MY (VADER) kneg Dawid (GELIEFDE SEUN YAH) sal Koning oor hulle wees, en hulle sal almal een herder (YAH - SHA / YAHUSHA)....:25 En hulle sal woon in die land wat Ek (VADER) aan MY kneg Jakob gegee het, waar julle vaders in gewoon het; ja, húlle sal daarin woon, hulle kinders en hulle kindskinders tot in ewigheid; en MY Kneg Dawid (MY GELIEFDE SEUN YAH) sal hulle vors wees vir ewig*.

HalleluYAH